

SDE

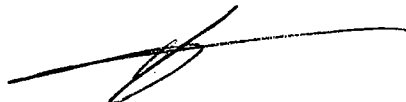
Sammenslutningen af Danske Elforbrugere, Kærparken 1, 9800 Hjørring, tlf. 98 92 93 50
www.elforbrugeren.dk - e-mail: schjærning@stofanet.dk

30.09.2005

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg 1240 København K

Medfølgende tekst: 'Overflødig fiberudrulning på el-kundernes regning' må meget gerne kopieres og uddeles til Folketingets Enerkipolitiske Udvalg's medlemmer og deres stedfortrædere.

Med venlig hilsen

H.C.Schjærning

SDE

Sammenslutningen af Danske Elforbrugere, Kærparken 1, 9800 Hjørring, tlf. 98 92 93 50
www.elforbrugeren.dk - e-mail: schjerning@stofanet.dk

Til Folketingets Enerkipolitiske Udvalg

SDE ønsker nedenstående medtaget i Udvalgets vurdering af behov for fiberudrulning.

Overflødig fiberudrulning på el-kundernes regning

Mange milliarder kroner fra salg af danske el-aktiver, der rettelig er en nationalisering, har 'sælgerne' placeret i kommunal- eller selskabsejede pengetanke. Store dele af dette beløb ønsker de nyskabte selskabers ledere anbragt i fibernetforbindelser, der skal udrulles parallelt med de i forvejen nedlagte kobber- eller fibertråde til forbrugere af kommunikationsforbindelser. Den udmeldte planlægning af fiberudrulning skulle komme ud til ca. én million forbrugere, som i forvejen er godt dækket med netforbindelser eller slet ikke har ønske om eller brug for noget sådant.

De nedlagte og velfungerende 170.000 km. el-kabler, TDC's 230.000 km. kobber-kabler og ca. 25.000 km. fiberkabler udgør til sammen 425.000 km. forsyningslinier. Dertil kommer de over 2.000 antenneselskabers kobber- og fibernet samt de over 50 udbydere af kommunikationsservice, som har et kobber- og fibernet af ukendt længde. At det alene udgør over 300.000 km. er ret sandsynligt. Ingen af de adspurgte på ledende poster i Telestyrelsen, antenneforeninger eller internet-udbydere har kendskab til forbindelsesnettets længde. Dog er det blevet fremført, at der i store områder med tæt bebyggelse ligger op til en halv snes forbindelsesledninger tæt på hinanden, således at konkurrencen og kampen om kunderne er enorm stor. Forbindelsesnettet er langt mere end tilstrækkeligt i en tid, da trådløse kommunikationsforbindelser vinder frem. Det fungerende net betragtes desuden både som betalt og afskrevet, og derfor er det ikke økonomisk belastende.

Man påstår, der er behov for endnu flere kabler for at for at øge konkurrencen.

Til Danmarks 4 mio. husstande, virksomheder og offentlige institutioner er etableret over 6 mio. abonnentlinier af kobber, coax eller fiber, så hver enkelt forbruger kan modtage telefon og radio/tv-signaler samt internet-forbindelser. For dette betaler forbrugerne ca. 40 milliarder kroner årligt. De nye selskabers ledere vil gerne have så stor en bid af disse mange gode forbrugskroner som muligt. Derfor vil de investere 10 mia. kr., som er en lille del af det beløb, der ligger i deres pengetanke. Beløb, som de gerne vil bruge til fiberkabler med en kilometerpris på 130.000 kr., hvilket er over det dobbelte af prisen på hidtil nedlagte fibernet, inden 'skattefar' tolder i beløbet.

El-forbrugerne ønsker som altid sikkerhed for, at de kun skal betale for den forbrugte elektricitet. De har ingen ønsker om at skulle betale for evt. fejlslagne investeringseventyr på andre områder. Og el-forbrugerne undrer sig med rette over, hvordan nogen kan påstå, at el-kunderne ikke betaler fiberinvesteringerne. Pengene er næppe faldet ned fra himlen, hvorfor det står klart at investeringerne finansieres af de sidste mange års overskud på el-drift.

For at få afviklet biltrafikken har vi i Danmark hidtil kunnet nøjedes med én motorvej mellem områderne. For fremførelse af el mellem produktionssted og forbruger er der kun udlagt én ledningsforbindelse - bortset fra transitkablerne. Tidligere kunne man nøjes med én ledning for at servicere de enkelte forbrugere af telefon, radio/tv og internet forbindelser. En ledning som forskellige operatører evt. kunne leje sig ind på for at servicere sine abonnenter.

Konkurrencestyrelsen oplyser, at værdierne i dansk el-net skulle være 68 mia. kr. Det kan betragtes som underordnet, om beløbet er lidt mindre eller lidt større. Faktum er, at værdierne er skabt og betalt af dem, der har brugt og betalt for el gennem over 100 år.

Ledelserne i en del el-selskaber mener, at fiberudrulning vil være en fornuftig investering. Men endnu er ingen forbruger blevet spurgt. Overflod af likviditet i el-selskaberne er så stor og fristende, at mange enkeltpersoner på el-sektorens ledede poster ser mulighed for store økonomiske gevinster, der let kan ligestilles med Jan Guillou's beskrivelser i 'Tyvenes marked' og medieomtale af visse danske forsikringschefers udnyttelse og tilegnelse af billige boliger til sig selv og gode bekendte. Aktiviteter, der let ender som el-sektorens Enron-skandale.

I Danmark er vi næppe så stenrige, at vi har behov og ønske om endnu flere parallelt liggende kobber- og fibertråde, end vi har nu. Mange nyskabte el-selskabers ledere vil slå om at overtale de forskellige forbrugere af kommunikationsforbindelser til netop at bruge deres forbindelser. Der vil som hidtil kun være én til at betale – **forbrugeren**.

Det må anses for realistisk, at højst hver anden forbruger kan få mulighed for udnyttelse af evt. yderligere fibernet-forbindelser. De hidtil tilsluttede el- og telefonforbrugere har i forvejen betalt for nedlæggelse af mange tusind km. tomrør, som ligger delvis uudnyttede hen. Tidens udvikling synes på vej til at gøre denne investering overflødig. Trådløse systemer som f.eks. FWA og Wimax udvikler sig så stærkt, at 'gamle' og hidtil velfungerende kabellagte forbindelser overflødiggøres af krav om trådløs kommunikation. El-forbrugerne har én gang (og det må være nok) betalt for det højt udviklede og hidtil velfungerende el-produktionsapparat og forsynings net. Værdierne er reelt nationaliseret, og køberne (den danske og svenske stat) formodes at ville have den investerede kapital forrentet og afdraget.

Sælgernes (ofte privat- eller selskabsejede aktørers) ledige likviditet i milliardstørrelse skal gerne i arbejde, inden den bliver inddraget til statskassen. Selvfølgelig vil disse selskaber have evt. aktiverede beløb forrentet og efter investering have formuen reetableret – betalt af forbrugerne. Derfor frygter el-forbrugerne, at de kommer til at betale endnu én eller to gange for det én gang betalte. Hvis det lykkes el-selskaberne at rulle fibernet-forbindelser ud til ca. 1 mio. husstande, som i forvejen har indtil flere kobber- eller fibernet-tråde, der fuldt ud dækker el- og telefonforsyning, radio/tv-signaler og internet-forbindelser, får vi endnu en overflødig forbindelse (endnu en motorvej ved siden af de mange allerede eksisterende). Hvis det viser sig, at der hverken er ønske eller behov for flere forbindelser, vil det ende med økonomisk tab, som givetvis skal dækkes af el-forbrugernes opsparing i el-selskabernes formuer.

Allerede nu hentes mange signaler via trådløse forbindelser. Derfor er behovet for nye kabler i stigende grad begrænset. Det trådløse alternativ skal vel ikke presses ud af markedet, fordi det ikke har samme såkaldte risikovillige kapital som elselskaberne? Derfor ønskes ikke flere parallelle kommunikationsforbindelser (motorveje), før behovet er til stede.

Afslutningsvis synes det på sin plads at spørge Energiudvalget, som har et fundamentalt ansvar for udviklingen af den danske elsektor: Hvis elselskaberne formøbler el-forbrugernes formue på fiberinvesteringer; hvem skal så bære ansvaret for den danske el-sektor f.eks. i forhold til udviklingen af alternative og billigere energiformer? Har Energiudvalget foretaget beregninger af hvad det vil koste at udskifte det eksisterende el-net?

30.09.2005

H.C. Schjerning